

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí 19. mája 2010 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **M. G. pre prečin podplácania** podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 3. mája 2010, sp. zn. BB-4T 25/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. **zrušuje sa** napadnuté uznesenie a obžalovaného M. G., nar. X. aj naďalej **ponecháva vo väzbe** z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

O d ô v o d n e n i e

Samosudca Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica (ďalej súd prvého stupňa) napadnutým uznesením podľa § 79 ods. 1 Tr. por. prepustil obžalovaného M. G. z väzby na slobodu, pretože dôvody väzby u neho pominuli.

Proti tomuto uzneseniu podal včas sťažnosť prokurátor ÚŠP GP SR (ďalej prokurátor). Rozhodnutie súdu považuje za neopodstatnené a nezákonné. Je toho názoru, že i napriek už meritórnemu rozhodnutiu vo veci – i keď neprávoplatnému nedošlo u obžalovaného k zániku dôvodov väzby. Naopak, práve skutočnosť, že prvostupňový súd rozhodol o tom, že je vinný a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody, podstatne zvyšuje hrozbu u obžalovaného, že sa bude vyhýbať odvolaciemu konaniu tak, ako sa vyhýbal konaniu na súde prvého stupňa. Má za to, že tým je daná dôvodná obava, že obžalovaný sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu, eventuálne aj trestu.

Z dôvodov vyššie uvedených navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a aby sám rozhodol o ponechaní obžalovaného vo väzbe.

Na podklade tejto sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Podľa § 79 ods. 1 Tr. por. ak pominie dôvod väzby, dôvod na jej ďalšie trvanie, alebo uplynie lehota uvedená v § 76 ods. 6 alebo ods. 7 alebo § 78, musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu. V prípravnom konaní o tom rozhodne prokurátor.

Nesprávne rozhodol súd prvého stupňa, keď dospel k záveru, že dôvody väzby u obžalovaného dané v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. pominuli, a keď ho prepustil na slobodu.

Je pravdou, že väzba je v každom trestnom konaní len výnimočným opatrením zaistovacieho charakteru a je namieste len vtedy, pokiaľ rovnaký účel nemožno dosiahnuť inak. V preskúmanom prípade je však trvanie väzby u obžalovaného skutočne namieste.

Obžalovaný M. G. bol vzatý do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Z obsahu spisu vyplýva, že sa vyhýbal trestnému stíhaniu tým, že nerešpektoval zásielky súdu o termíne hlavného pojednávania. Zavádzal súd, že si zvolí obhajcu. Deň pred hlavným pojednávaním požíval vo zvýšenej miere alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých spôsobil si úraz pre ktorý bol hospitalizovaný a nemohol sa dostaviť na hlavné pojednávanie. Neprevzal zásielku od súdu o ďalšom termíne hlavného pojednávania, dokonca nepodarilo sa ho ani predviesť na hlavné pojednávanie. Je nesporné, že takýmto spôsobom sa účelovo vyhýbal trestnému stíhaniu, čím konaním vyššie popísaným založil dôvod pre tzv. útekovú väzbu.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyššie uvádzané konkrétne skutočnosti trvajú aj v tomto štádiu trestného konania, kedy súd prvého stupňa rozsudkom uznal obžalovaného vinným z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1. ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Rozsudok nie je právoplatný. Totiž práve táto skutočnosť spolu s vyššie uvádzanými

konkrétnymi skutočnosťami, v prípade prepustenia obžalovaného na slobodu, podstatne zvyšuje dôvodnosť obavy z možného jeho správania sa spôsobom predpokladaným v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovej sťažnosti prokurátora a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. mája 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.

predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová